röest nõuu küsida. Lõksid küs mõlemad seltsis ema juure. Sõtsa ei olnud ema sellega sugugi nõus, kui poeg tema juurest ära läheb; kui aga asja pikkemalt läbi rääkisid ja ema ka selle peale mõtles, et tema wana puhas otsas on, küs andis ta wõmaks järele.

Kaup sai tehtud, wana hallmehike maksis aasta palga ette wälja, mis emale üles sepidamiseks sai ja poeg läks wanamehe juure teenistusesse. —

Wana hallmehike oli ammeti poolest laewamees ja oli temal oma laew sadamas. Teenistus wanamehe juures oli kerge ja talve läks rutta mööda. Sõudis kewadi, küs wõttis wanamees nõuuks jälle merele minna ja noormees pidi kaasa minema sest muid teenijaid wanamehel polnud. Lahkumine kodupaigast ja armsast emakesest oli küll raske

aga ei wõinud parata. Wanamehel oli laewas telisiwa koormaks. Nemad purjutasid oma laewaga ühe wõera kuninga pealinna alla. — Seal oli prunginks et iga laewa omanik, kes senna sadamasse tuli, pidi kuningale midagi kingitusexs wõima.

Wanamees pani ka kaks telis kiwi rätikusse, andis nooremehe katte ja läksgis nüüd kuninga juure kanda. Teised laewamehed töid kuningale kõigekallemad omast kaubast, küs oli meie nooremehel häbiema kiwidega ette astuda, aga kuningas õõmustas tema kiwidest palju enam kui teiste kingitustest. —

Selle kuninga tüttar oli kurja waimude käes wangis, ja pidi kiriku altari all tema wangi pain olema, aga misgi wägi ei wõinud teda sealt peasta. — Oli ka küs prunginks et iga laewamees, kes esimest korda senna linna alla tuli, pidi ühe õõ